

АНАЛІТИЧНІ ЗАЛІЗНИЧНІ НОМІНАЦІЇ ІЗ ПРИКЛАДКОЮ

Одним з актуальних напрямів сучасних лінгвістичних студій є вивчення терміносистем різних галузей науки й техніки. Важливим елементом терміносистем є багатокомпонентні терміни. Різновидом таких термінів є атрибутивні субстантивні номінації – з узгодженими чи неузгодженими означеннями. У сучасній українській залізничній термінології функціонує низка аналітичних номінацій, що складаються з іменника та прикладки. Вони ще не були об'єктом спеціального дослідження. Такі номінації слід відрізнити від складних слів, у яких змінюється лише одна частина або неможливо виділити стрижневе слово, таких, як *блок-пост*, *дизель-молот*, *прес-маслянка*.

Прикладкові термінологічні словосполучення найбільш поширені в назвах:

– робітників за фахом та посадою: *інженер-залізничник*, *машиніст-інструктор*;

– одиниць рухомого складу (перш за все у розгалуженій номенклатурі вагонів) та колійних машин: *вагон-буфет*, *контейнер-рефрижератор*, *платформа-контейнеровоз*;

– обладнання, пристроїв, механізмів та їхніх частин: *калібр-нутромір*, *ключ-жезл*.

Аналітичні, у тому числі й прикладкові, номінації відповідно до програм із російської та української мов як іноземних для студентів базових факультетів мають бути вивченими протягом 5–6 семестрів. Проте вважаємо за доцільне вводити такі номінації до навчальних вправ уже на етапі корегувального курсу через те, що вивчення таких аналітичних термінів є непростим завданням для іноземних студентів, оскільки компоненти прикладкових номінацій можуть належати до різних відмін, що ускладнює їх засвоєння.

А.М. Буц

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ І ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА - ДВІ ТЕОРІЇ, ЯКІ ФОРМУЮТЬ НОВИЙ ТИП МИСЛЕННЯ

Новий тип мислення обов'язково виробляє нові теоретичні знання. Вони базуються на інтеграції знань, що накопичені у минулому, і досягненнях сьогодення. Для цього важливо змінити мислення людей відносно поняття суттєвості фізичної культури.

Сполучення двох взаємообумовлених один одним фізично-духовного і духовно-фізичного є необхідним і повинно перебувати у гармонії як одне ціле, але з незначним варіюванням у залежності від специфічних особливостей вікових періодів тих, хто займається фізичною культурою.

В епіцентрі методологічного культуровідповідного мислення повинна перебувати людина, у якої головною є людинотворча функція, і вона є важливим показником культури, її всебічного розвитку.

І.О. Сапегіна

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ БІГУ З МЕТОЮ ПОКРАЩЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ КОНТРОЛЬНИХ НОРМАТИВІВ

Актуальність удосконалення методики навчання бігу пов'язується з подальшими змінами у навчальних програмах і введенням модульних курсів у викладанні фізичної культури.

Метою доповіді є удосконалення методики навчання бігу, використовуючи загальнонаукову методологію системного аналізу.

Згідно з програмою навчання і тренування актуальним є удосконалення методики з кросового, швидкісного, естафетного та човникового бігу.

Досягнути мети шляхом ознайомлення з технікою бігу, виявлення типових помилок, індивідуальних особливостей, рівня фізичної підготовленості та на основі цього уточнити програму навчання.

А.Я. Єфремова

ПРОФЕСІЙНО-ОЗДОРОВЧА СПРЯМОВАНІСТЬ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ВНЗ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Напружений рух потягів Укрзалізниці, стрімкий розвиток технічних засобів вимагає від сучасної студентської молоді високого рівня фізичної підготовленості, надійності та здоров'я.

Розглянуто роль професійно-оздоровчої спрямованості в процесі занять фізичним вихованням у ВНЗ залізничного профілю.

Професійно-оздоровча спрямованість, як безпосередній чинник поліпшення професійної підготовки висококваліфікованих кадрів, повинна враховуватись у системі фізичного виховання.